

forslagets 6 første Paragraffer, idet det forekommer mig denne Gang som tidligere, at der gør sig en temmelig forfælselig Opfattelse gældende med Hensyn til Principperne for Jærnbaneanlæg, enten det er her paa Sjælland ellerovre i Jylland. Der er talt meget om Forfælsken mellem Statsbaner og Privatbaner. Det Anlæg bør være Statsbane og det Anlæg bør være Privatbane o. s. v. Det er mig ikke muligt og har hidtil ikke været mig muligt at øjne den fine Forfælske, der er mellem Statsbaneanlæg eller Nødvendigheden af Statsbaneanlæg og Privatbaneanlæg. Jeg er ikke i Stand til at kunne se, hvorfor et Anlæg skal betragtes som Privatbane, naar der f. Eks. er Tale om en Bane fra Hjerritslev til Nørrejundby eller fra Sæby til Nørrejundby eller om Forbindelsesbanen mellem Løgstor—Biborgbanen og den østlige Stambane for at skaffe Nørrejylland i lettere Forbindelse med Esgbjerg. Jeg er ikke i Stand til at øjne, hvorfor dette Anlæg skal betragtes som Privatbane, hvorimod denne Bane, som her foreligger, skal absolut betragtes som Statsbane, uagtet det er en Kendsgerning, at intet Punkt paa den foreliggende Strækning har synderlig over 2 Mil til den nærmeste Jærnbane. Som Følge deraf vil det høje Ting have let ved at forstaa, at jeg har stor Betænkelse ved at gaa med til at sige Ja til en Bevilling af 2¼ Mill. Kr. — thi et saadant Beløb drejer det foreliggende Lovforslag sig om — til det foreliggende Jærnbaneanlæg, medens vi, naar der er Tale om Jærnbaneanlæg ove i Jylland, stille os anderledes. Jeg vil som Eksempel nævne et Jærnbaneanlæg, som vi havde for i Hjør, nemlig Vejle—Give-Banen, en Banestrekning, hvor man, hvis jeg ikke tager fejl, har 4½ Mil længere til Jærnbanen, og som en Følge deraf gaar jeg ud fra, at denne Egn har langt stærkere Trang til at faa en Jærnbane end den paa-gældende Egn her; men denne Egn — Vejle—Give-Eggen — kunde ikke faa Banen paa anden Maade end saaledes, at den skulde anlægges som Privatbane, og saa kunde de kun faa et ringe Tilskud, nemlig kun en Tyvendel, altsaa 100,000 Kr., medens der her skal bevilges 2,200,000—2,300,000 Kr. til en Strækning, som er kortere end Vejle—Give-Banen. Som sagt, jeg har den Betænkelse overfor dette Jærnbaneanlæg, at jeg ikke kan forstaa Forfælsken i Behandlingen af Jærnbaneanlæg paa Sjælland og i Jylland; jeg har hidtil ikke kunnet forstaa Berettigelsen deraf, og det kan jeg heller ikke i dette Øjeblik. Ikke desto mindre er min Stilling faktisk den, at jeg alligevel er gaaet med til at sige Ja til

Lovforslagets 6 første Paragraffer. Min Hovedgrund dertil er den, at jeg i Grunden betragter denne Ting som afsjort gennem Forhandlingerne for 2 Aar siden, idet jeg tror at kunne sige, at den Gang vare vi fra alle Sider enige om en Fortsættelse af Slagelse—Næstved-Banen, og da navnlig en Fortsættelse til Børslev, og naar den ikke blev vedtagen den Gang, saa var det ikke, fordi hverken dette eller det andet Ting havde særlig imod denne Forlængelse, men fordi man ønskede at indhente forfælske nærmere Oplysninger, og da navnlig Oplysninger, om der ikke skulde kunne tilvejebringes en østligere Linie. Som Følge af, at jeg altsaa betragter det som givet gennem Forhandlingerne for to Aar siden, at dette Jærnbaneanlæg skulde vedtages, er jeg gaaet med dertil, uagtet jeg, som sagt, har haft meget store Betænkelse derved.

Som det jo fremgaar af Betænkningen, og som ogsaa den ærede Ordfører har udtalt, er Mindretallet derimod stærkt imod Lovforslagets § 7. Det er os ikke muligt at øjne nogen som helst rimelig Grund til nu at gaa med til et Statslaan i Anledning af Jærnbaneanlæg. Se vi paa Statskassens Tilstand, tage vi det ganske ligefrem fra et økonomisk Standpunkt, fra et forretningsmæssigt Standpunkt betragtet, saa er der jo til Trods for det dybe Greb, den provisoriske Statshusholdning har gjort i Statskassens Beholdning, ikke saa faa Penge i Statskassen alligevel. Beholdningen udgjorde jo den 31te Marts 1890 et Beløb af 39,925,426 Kr. 79 Ore, altsaa omtrent op imod 40 Mill. Kr. Det var der endnu i Kassen den 31te Marts 1890, men deraf var kun 28½ Mill. Kr. rentebærende, dog det har mindre at sige. Den virkelige Kassebeholdning var op imod 40 Mill. Kr. Naar nu Tilstanden er den, at der er en saadan Kassebeholdning til Stede, kan jeg ikke skønne, at der er nogen som helst Nødvendighed for at gaa til et Statslaan i Anledning af det foreslaede Jærnbaneanlæg. Regelen er i andre Tilfælde den, at naar man ikke har Penge, saa laaner man dem, men naar man Overflod af Penge, saa er der ikke nogen rigtig fornuftig Grund til at laane. Det forandrer ikke noget i Stillingen i det hele taget, og man lægger ikke nogen Byrde paa Fremtiden ad den Vej, saalænge man har Penge nok i Kassen, thi saalænge bliver det det samme; man tager Renten ind af udestaaende Penge, som man har i Statskassens Beholdning, og giver det samme Beløb ud som Rente af et Statslaan, altsaa man tager ind paa den ene Side og giver ud paa den anden Side. Det bliver det samme, som om man bruger af Statskassens